

Lea Peterson: Vaimsust võiks olla rohkem

Kooli juubeli puhul kohtusin Tallinna 32. Keskkooli geograafia õpetajaga Lea Petersoniga, kes on meie koolis nüüdseks töötanud juba 39 aastat.

Õpetajaks olemine on vastutusrikas ja kindlasti mitte kerge. Kuidas sündis otsus saada just geograafiaõpetajaks?

Geograafia on huvitav aine! Pedagoogiks saamise juures on huvitav lastega tegelemine ning see, et kõik päevad on täis üllatusi. Töö on väga vaheldusrikas ning õppida oli väga huvitav!

Olete siin pea 40 aastat töötanud. Mis on nende aastatega muutunud?

Loomulikult on kogu elu ümberringi muutunud: riik, ühiskond, kord, lapsed! Õpilased ühelt poolt oskavad valida seda, mida nad õpivad ja mida mitte. Nad arvavad, et oskavad otsustada, mis on nende jaoks oluline ja mis mitte. Mõnikord on see õige, ent mõnikord ei oska nad kogemuse puudumise tõttu ette näha, mida neil kõike võib vaja minna. Lapsed on muutunud eneseteadlikumaks!

Mis motiveerib teid õpetaja olema?

Vaheldusrikkus! Lapsed on toredad ja vahvad. Nad annavad võimaluse ennast arendada.

Kas olete vahel tundnud, et enam ei jaksa?

Jah. Kui ma seda tundsin, siis palusin oma koormust vähendada. Andsin kõigepealt ära majandusõpetuse tunnid, mida õpetasin siin koolis 12 aastat. Nendele oli lihtsam asendajat leida. Seejärel andsin ära põhikooli tunnid ning siis anti mulle võimalus ainult gümnaasiumis tunde anda.

Mis on teie jaoks geograafias nii huvitavat, et te olete selle juurde jäänud?

Kui ma olen seda eriala õppinud, siis on loomulik, et ma selle eriala juurde olen jäänud! Aga see aine on minu meelest ideaalne selles mõttes, et see arendab inimese silmaringi. Ta puudutab nii loodus- kui ka sotsiaalvaldkondi. Ta annab võimaluse terviklikuks süsteemi loomiseks erinevate õppeainete vahel.

Kuidas muudate geograafiatunnid huvitavaks?

Kõige olulisem on minu meelest teooria, mis on õpikutes, siduda igapäevaeluga ning tuua näiteid sellest, mis meie ümber parajasti toimub. See aitab õpikut elustada! Aga ka õpilane ise peab oskama märgata, mis tema ümberringi toimub.

Mida peate teie elus oluliseks?

Elada oma elu töökalt, ausalt, väärilt, hoolitseda oma pere eest ning tunda sellest rõõmu.

Kas lapsed pigem annavad või võtavad energiat?

Mõlemat! Praeguse aja lastel on väga rängad mured. Kui sa nendega koos muretsed, siis see võtab energiat. Muretsed koolis, muretsed kodus ka, mõtled nende probleemide peale, kuidas neid saaks lahendada. Aga samas lapsed ka annavad väga palju energiat. Kui õpetaja tunneb end kodus halvasti, tervis natuke logiseb, siis tuled kooli, unustad kõik ära ja haigust nagu polekski!

Kas te olete olnud klassijuhataja?

Jah, olen olnud pidevalt klassijuhataja umbes kuni 2009. aastani. Sellel aastal lõpetas minu viimane klass.

Mis õppesuuna klass teil oli?

See oli sotsiaalmajandus. Praegu on see keskkonna ja majanduse suund ehk B klass gümnaasiumis. Algul oli ta ainult majandusklass.

Olete nende aastate jooksul kohtunud paljude õpilastega. Kes on teie üks lemmikumatest või meeldejäävamatest õpilastest?

Ma üritan kõikidesse õpilastesse neutraalselt suhtuda, seega mul ei ole sellist lemmikut. Samas lapsed teevad ennast ise lemmikuteks: kui nad on huvilised, targad, tahavad rohkem teada, küsivad, õpivad pühendunult, siis need lapsed jäävad rohkem meelde!

Kas te mäletate Tallinna 32. Keskkoolis oma esimest koolipäeva õpetajana?

Ei mäleta! Ma mäletan ainult, kuidas käisin direktori Harri Kelderi juures intervjuul, enne kui ta mind tööle võttis. Töövestlusel. Praegu nimetatakse seda selliselt. Kool oli suur, kõik olid võõrad, koolis oli ligi 2000 õpilast, sellepärast ei jää see päev meelde.

Milline on teie lemmiküritus Tallinna 32. Keskkoolis?

Praegusel hetkel viimane toimunud üritus koolis, Vabariigi aastapäevale pühendatud kontsert!

Milline oleks teie soov 32. Keskkoolile juubeli puhul?

Mulle meeldib selles koolis nii õpetajaskond, mis siin on, kui ka direksioon. Lapsed, kes on juba harjunud meie süsteemis olema, on üksteisest hoolivad ja arvestavad üksteisega, selline demokraatlik õhustik. Mida ma pikaajalise töö käigus tahaksin, on see, et koolis oleks natuke rohkem vaimsust. Minule tundub, et liiga palju on pidutsemist, lõbutsemist, aga seda tõsist vaimutööd on liiga vähe. Soovin, et see kool püsiks sama õhustikuga nagu ta praegu on ning muutuks aina paremaks!

Anastassia Donets, 11C